

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

kommende Aars Motorafgift. Det ærede Medlem erindrer sikkert ogsaa, hvorledes Partiet Venstre stillede sig til dette Forslag. Man bekæmpede det paa det voldsomste. Det var et politisk Forslag, erklærede Venstre, fordi det var et Forslag, som vi Aaret i Forvejen havde stillet som Opposition sammen med det radikale Venstre og nu fremsatte som Regering. Der var heller ikke Brug for saadanne kæmpe-mæssige Beløb til Vejarbejder, erklærede Venstre. Det var et Forsøg paa kunstigt at afhjælpe Arbejdsløsheden, erklærede Venstre, fordi vort Forslag var motiveret dels med en Afhjælpning af Arbejdsløsheden, dels med Trangen til et bedre Landevejsnet. Som om ikke ethvert ellers godt motiveret Arbejde har den Bivirkning at formindskes Arbejdsløsheden.

Det ærede Medlem erindrer sikkert ogsaa, hvorledes Amts- og Sognekommuner mobiliseredes til Modstand mod Forslaget, og hvorledes $\frac{2}{3}$ af disse Kommuner erklærede paa en Forespørgsel fra Ministeriet, som Venstre i Folketinget havde begæret udsendt, at de skulde ikke nyde noget, de havde ingen særlige Vejarbejder at igangsætte.

Saa rejste vi midt under Forhandlingerne i Folketinget Sagen paa en anden Bø. Vi stillede et helt nyt Lovforslag, hvorefter Halvdelen af, hvad Motorafgifterne gav over 30 Mill. Kr., skulde stilles til Ministerens Raadighed som Tilskud til særlige Vejarbejder, og vi var saa heldige at faa de Konservatives Tilslutning hertil i Folketinget, medens Venstre stemte derimod. Først i Landstinget, hvor Venstres noget klogere Ledere var forstandige nok til at se, hvor populær den Lov vilde blive, sprang Venstre paa, og Loven vedtoges til Slut enstemmigt i Rigsdagen. Dog maatte jeg finde mig i det første Aar kun at faa 5 Mill. Kr. stillet til Raadighed.

Disse 5 Mill. Kr. har for øvrigt faaet mangt et Venstreblad, som i øvrigt slet ikke forstod Lovens Betydning, til at hovere over, hvorledes Regeringen havde maattet lade sine Vejmillioner i Stikken og kun reddede sig en usselig Skærv ud af det hele. Og det er muligt dette, der har foresvævet det ærede Medlem, da han talte i Gaar. Men ellers er jo Forholdet dette, at takket være denne tiilsyneladende uanselige Lov har Ministeriet allerede i Lovens første Aar, i September i Fjor, kunnet give Tilsagn om Tilskud i de kommende Aar til for 32 Mill. Kr. Vejarbejder.

Der foreligger pr. 1. Januar i Aar Anmodninger fra Amts- og Sognekommuner

samt Købstadkommuner om Tilskud til yderligere for 73 Mill. Kr. Vejarbejder. I det Omfang, hvori disse Anmodninger kan efterkommes — og Motorafgifterne er jo glædeligvis stigende —, kan det nu forudses, at vi allerede i det andet Aar efter Lovens Vedtagelse naar op paa Tilskud til Vejarbejder til et Beløb, der langt overstiger vort oprindelige Lovforslag om de 75 Mill. Kr. i 3 Aar. Loven om Vejmillionerne. Alle disse Vejarbejder kan Kommunerne sætte i Gang Landet over naar som helst, naar Arbejdsbehovet, in casu Arbejdsløsheden, gør det fornødent, og de kan gøre det, fordi de har Sikkerhed for, hvornaar de kan faa Tilskud fra Vejfonden, og for, at de kan faa Refusion af deres Udgifter til disse Vejafgifter gennem Motorafgifterne Aarene frem i Tiden.

Alt dette er det ærede Medlem ikke uvidende om, og det kan derfor kun være en Lapsus af det ærede Medlem, naar han udtalte, at disse Vejarbejder ikke skyldes den nuværende Regerings Initiativ; thi det ærede Medlem husker jo sikkert tydeligt, hvorledes Venstre og Konservative for nylig her i Folketinget, den Gang Motorloven af 1927 var til Revision, forsøgte ved Ændringsforslag at kvæle de Bestemmelser i Loven om særlige Vejarbejder i Fjor, som har fremkaldt de mange Millioner Kroners Vejarbejder. Hvis Venstre og Konservative da havde haft Magt, som de havde Agt, saa vilde Loven om de særlige Vejarbejder af i Fjor nu have været saaledes lavet om, at Hovedparten af de før nævnte Arbejder vilde være sunket i Jorden igen, eller i hvert Tilfælde være skudt ud i en lang og meget uvis Fremtid — hvis altsaa Venstre og Konservative havde haft Magt, som de havde Agt; det har de jo som Regel takket være Landstinget, og takket være Landstinget kan de Herrer her i Folketinget som Regel haane Regeringen for, at dens Forslag bliver slagtet i Landstinget.

I dette Tilfælde er det imidlertid for en Gangs Skyld Regeringen, der har fat i den tunge Ende. Og hvis de to Love ikke revideres færdig i Landstinget i Aar, er det beklageligt for de mange Forbedringer, Lettelser og Fordele, som Loven i den nye Affattelse yder baade Motorfolk og Kommunerne og Befolkningen som Helhed. Hvis Loven ikke vedtages, maa Ansvarer herfor paalægges de to Partier, Venstre og Konservative. Men Loven om særlige Vejarbejder af i Fjor bestaar da sammen med Motorloven af 1927 som blivende Lov, og med den de mange Vejarbejder, som paa Rege-